

Pla. 12/2009 (15/01)
Reg. San. 2016/0100
Reg. Infr. General d'Estats

Sr/a CRISTINA BURGUETO
Regidor/a de
Ajuntament de BELESGUARD

12 de Desembre 2016

"LA POLIOMIELITIS, UNA MALALTIA DEL PASSAT QUE ENCARA FORMA PART DEL PRESENT"

Avui dia, totes les persones que sobrevisquerem la poliomielitis som persones adultes que necessitem d'unes atencions mèdiques específiques, les quals es veuen limitades a les que ens ofereixen els serveis dels Centres d'Atenció Primària.

La nostra arribada era previsible, i malgrat els anys que han passat, les úniques previsions sociosanitàries adoptades han estat les de les retallades. En conseqüència, manifestem el nostre ple i total desacord per la precària situació a la que hem de fer front les persones afectades.

Durant dècades, la gran majoria de països van viure sotmesos als estralls produïts pel poliovirus. Durant vint-i-cinc anys investigadors, científics i viròlegs van lluitar fermament amb l'objectiu d'aconseguir una vacuna que fos capaç d'aturar aquesta terrible malaltia. L'any 1952, el viròleg nord-americà Dr. Jonas Salk va aconseguir la primera vacuna que era capaç d'immunitzar contra els tres tipus de virus. La vacuna estava composta per virus inerts i era administrada per via intramuscular

El 1955 als Estats Units es va crear un Comitè Consultiu Nacional per controlar la distribució de la vacuna antipòlio de Salk. Setanta-cinc nacions, entre elles la U.R.S.S van romandre a l'espera de l'informe de la Universitat de Michigan per poder iniciar l'enviament de vacunes.

L'any 1957 va començar a administrar-se la vacuna del viròleg polonès Dr. Albert Sabin. Aquesta vacuna és produïda amb virus atenuats, i la seva administració és efectuada per via oral. La vacuna del Dr. Sabin és superior quant a la facilitat d'administració i produeix la immunitat a major termini que la vacuna Salk. Tot i que la vacuna Salk va reduir de forma important la incidència de poliomielitis, va ser la vacuna Sabin la que va permetre l'eliminació completa del poliovirus salvatge als Estats Units.

Mentre que a la gran majoria de països la poliomielitis era considerada com un dels majors problemes de salut pública, Espanya va romandre inert durant vuit llargs anys. Durant aquest període, tot i que aquest país patia el major nombre d'infeccions, va romandre impassible limitant-se a negar l'existència de l'epidèmia. Una negligència que va ocasionar 13.617 casos de poliomielitis i 1790 morts.

Les persones que al seu dia vam poder sobreviure a la fase aguda de poliomielitis no demanem privilegis, però sí l'aplicació de recursos i mesures assistencials que emparin les nostres necessitats bàsiques. A Espanya, al BOE del 22 de desembre va sortir publicat el Reial Decret 1851/2009, mitjançant el qual es va pressuposar que la seva finalitat era la de facilitar l'accés a la jubilació de les persones que pateixen alguna de les malalties que hi són enumerades. Lamentablement, només es va tractar d'una gran fallàcia política; per a poder optar al seu accés un dels requisits exigits és el de tenir reconegut un grau de discapacitat del 45% anterior al període mínim de cotització. Curiosament, les persones afectades de poliomielitis han estat sistemàticament valorades amb un 33%.

Cal tenir en compte que els treballadors en règim de classes passives de l'Estat no disposen de cap opció de jubilació anticipada, i són moltes les persones afectades que treballen per a l'administració. A moltes d'elles se'ls considera que exerceixen un treball sedentari, motiu pel qual se'ls dificulta la possibilitat de demostrar les seves noves limitacions en cas de sol·licitar una incapacitat permanent.

Les persones que en el seu dia van ser afectades per una poliomielitis en la modalitat de paralítica, avui tenen una mitjana d'edat de 60 anys. La gran majoria d'aquestes persones pateixen d'atròfia muscular, dismetria en algun dels seus membres inferiors i una gran inestabilitat. Aquestes seqüeles motrius en la majoria de les ocasions, requereixen l'ús d'aparells ortopèdics. Tots aquests factors, obliguen a haver d'adoptar unes formes posturals que acaben per desenvolupar escoliosi. Amb el transcurs dels anys aquestes persones necessiten substituir les ajudes ortopèdiques per cadires de rodes.

Lamentablement, les persones que precisen cadires de rodes, han de conviure en un món que només està dissenyat per a persones sense limitacions de mobilitat. Transports públics, centres laborals, locals d'oci, vies públiques i la gran majoria dels establiments no estan adaptats per atendre les necessitats de les persones amb mobilitat reduïda.

I si el nostre estat físic no fos ja prou precari, amb el transcurs dels anys apareixen els agreujaments a conseqüència dels efectes tardans de la pòlio, i com a colofó, les persones afectades s'han d'enfrontar a l'aparició d'una nova malaltia que és lenta progressiva i invalidant, i que és denominada Síndrome Post-pòlio "SPP"

Una nova malaltia que no disposa dels tractaments farmacològics adequats, no existeixen centres especialitzats per oferir atenció als pacients, el col·lectiu mèdic no disposa de prous coneixements i en una extensa majoria ni són coneixedors de la seva existència.

A instàncies del Govern Espanyol, l'any 2002 l'Institut Carlos III va elaborar un estudi sobre l'estat i situació del SPP a Espanya; un estudi que finalitzava efectuant una sèrie de recomanacions d'actuació. A dia d'avui no n'ha prosperat cap d'elles. En diverses ocasions s'han presentat proposicions no de llei reclamant assistència mèdica i social i en cap cas ha existit la voluntat política d'adoptar-ne mesures per atendre les persones afectades.

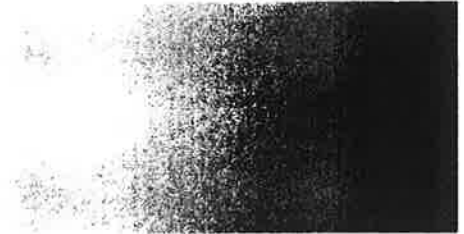
Se'ns dificulta la possibilitat d'accedir a una jubilació anticipada, no disposem de centres de referència, metges especialitzats, diagnòstics clínics, tractaments específics i proves definitives. Davant d'aquesta situació tan sols cal preguntar: de quins recursos disposa qualsevol persona afectada per a poder aconseguir un informe mèdic que avalui el seu estat de salut per tal de poder aconseguir una incapacitat?

Aquestes persones es veuen obligades a peregrinar pels centres hospitalaris a la recerca d'informes mèdics que acreditin el seu precari estat de salut. Quan per fi ho aconsegueixen, lamentablement una gran majoria d'aquestes persones reben una resolució de l'INSS en la qual se'ls notifica que les seves demandes han estat denegades; veient-se obligades a començar un procés judicial.

Davant aquestes adversitats cal preguntar-se: quines solucions tenen les persones que no poden continuar exercint les seves activitats laborals?

Des d'APPCAT, sol·licitem a aquest Excm. Ajuntament que en l'ordre del dia d'un proper Ple Municipal, incorpori una moció de suport per a les persones que van ser afectades de poliomielitis i que avui pateixen els efectes tardans i la Post-pòlio.

Moció de suport davant les autoritats competents per tal que:

- **Alguns dels hospitals ja constituïts s'estableixin com a Centres de Referència per donar atenció a les persones afectades per la poliomièlitis.**
- **Els graus de discapacitat siguin valorats d'acord a les limitacions que presenta el pacient.**
- **Les persones afectades rebin periòdicament els adequats tractaments de rehabilitació.**
- **Les ajudes tècniques estiguin d'acord a les necessitats del pacient, prescindint del seu cost econòmic.**
- **Els efectes tardans de la pòlio siguin presos en consideració com a condició patològica dolorosa i invalidant a l'igual que l'edat i condició dels afectats.**
- **Es difongui informació als metges d'atenció primària i a tots els professionals de la sanitat sobre el SPP i els efectes tardans associats amb la poliomièlitis.**
- **Totes aquelles persones afectades que disposin d'informes mèdics que avalin i acreditin el seu precari estat de salut se'ls faciliti l'accés a la jubilació anticipada, o bé a la incapacitat.**
- **El Govern d'Espanya modifiqui l'article 1 del Reial Decret 1851/2009, del 4 de desembre, pel qual es regula l'anticipació de la jubilació dels treballadors amb discapacitat en grau igual o superior al 45%, limitant el fet que aquest requisit, previ un informe mèdic, només sigui una condició que s'hagi d'acomplir en el moment d'efectuar la sol·licitud, i no durant el període mínim de cotització.**